

«НЕМА ЛЮБОВІ ПОНАД ТУ, ЩО ОКРОПИЛА КРОВ'Ю КРУТИ...»

На календарі 2015 рік: від тих героїчних і водночас трагічних подій нас відділяють 97 років. Але й сьогодні на Сході країни точиться війна за Україну, за її волю. Її відстоюють десятки тисяч ровесників героїв Крут, серед яких теж чимало добровольців.

7

НАРОДНА АРМІЯ

ЄДИНА КРАЇНА!

ЦЕНТРАЛЬНИЙ ДРУКОВАНИЙ ОРГАН МІНІСТЕРСТВА ОБОРОНИ УКРАЇНИ

ЧЕТВЕР, 29 СІЧНЯ 2015 РОКУ №10 (5345)

● ПІДГОТОВКА ОФІЦЕРСЬКИХ КАДРІВ

ІНТЕНСИВНІСТЬ НАВЧАНЬ ДИКТУЄ АТО

На базі Міжнародного центру миротворчості та безпеки Академії сухопутних військ імені гетьмана Петра Сагайдачного проводиться польовий вишкіл цьогорічних випускників видового навчального закладу. Близько 200 майбутніх офіцерів-піхотинців, танкістів, інженерів, артилеристів відточують на полігоні майстерність у стрільбі та управлінні вогнем, водінні бойових машин, тактичній та інженерній підготовках, управлінні діями підрозділів та інших профільних дисциплінах.

На кожній ділянці польової навчально-матеріальної бази сьогодні підвищує свій професіоналізм та чи інша навчальна група. Курсанти як ніколи активні. Всі добре розуміють: незабаром декому з них доведеться виконувати поставлені завдання в зоні проведення антитерористичної операції. Тоді від особистих вмінь та навичок залежатиме не тільки їхнє життя, а й виконання бойового завдання і безпека ввіреного особового складу.

За словами начальника табірного збору полковника Сергія Скрипника, увага насамперед приділяється впровадженню у підготовку майбутніх офіцерів досвіду проведення антитерористичної операції. Викладачі академії навчають своїх підопічних діям у зоні конфліктів, що притаманні так званій «гібридній війні». Також відпрацьовуються взаємодія підрозділів різних родів військ, протидія розвідувально-диверсійним групам, захист від артилерії, зокрема реактивних систем залпового вогню, обладнання вогневих позицій, фортифікаційних споруд тощо.

СТОР. 4

Фото Антона МИРОНОВИЧА

● ЛЮДИ ОБОВ'ЯЗКУ

НЕЗЛАМНІ «КІБОРГИ»

Командир взводу «Катана» та командир відділення з позивним «Чорний» миттєво прийняли рішення — особисто доставити пораненого бійця. Знявши бронежилети та каски, «кіборги», тримаючи в руках ноші, рушили вперед. Обминаючи в темряві вирви, українські воїни не думали про те, що можуть отримати підступну ворожу кулю або зачепити розтяжку. Вони переймалися лише тим, чи вдасться врятувати бойового товариша. Доставивши пораненого до реанімобіля, вони розуміли, що час «зеленого світла» ними давно вичерпаний. Однак «кіборги» спокійно пішли до свого розташування, навіть не пригинаючись.

СТОР. 5

● НОТАТКИ З МІЖНАРОДНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

ВПРОВАДЖЕННЯ ТАКТИЧНОЇ МЕДИЦИНИ: ДОСВІД, ПРОБЛЕМИ

Міжнародна спільнота, підтримуючи спротив українського народу російському агресору, запропонувала свою допомогу в лікуванні та реабілітації захисників України. Суть її закладена у назві конференції: «Розвиток, стандартизація та впровадження тактичної медицини в Україні». Вже сам термін «тактична медицина» показує її істотні відмінності від цивільної. Адже бойові умови диктують інший алгоритм дій, які необхідно застосувати для врятування життя бійців на полі бою. Саме з метою надання медичної допомоги постраждалим у зонах активного конфлікту та їхньої евакуації у безпечну зону і була розроблена тактична медицина.

СТОР. 6

●РОБОЧА ПОЇЗДКА

«ВИ НЕ ХОВАЛИСЯ ЗА СПИНИ ІНШИХ, А В ПЕРШИХ РЯДАХ СТАЛИ НА ЗАХИСТ СВОЄЇ КРАЇНИ»

Робоча поїздка Міністра оборони України генерал-полковника Степана Полторака розпочалася з відвідування штабу командування Військово-Морських Сил ЗС України на Одещині. В її ході керівник оборонного відомства провів службову нараду, де заслухав доповідь командувача ВМС ЗС України віце-адмірала Сергія Гайдука щодо стану справ на вітчизняному флоті.

Уважно вислухавши проблеми, пов'язані з відновленням боєздатності та інфраструктури ВМС ЗС України, Міністр оборони України запевнив присутніх, що наша країна була та буде потужною морською державою, керівництво якої й надалі докладатиме максимум зусиль для вдосконалення навчально-бойової та матеріально-технічної бази флоту.

Користуючись нагодою, генерал-полковник Степан Полторак також оголосив виданий ним наказ по оборонному відомству про призначення на керівні посади адміралів і офіцерів, привітав їх з цією важливою подією, подякував всьому особовому складу ВМС ЗС України за самовіддану службу та висловив переконання, що військові моряки і в майбутньому гідно виконуватимуть покладені на них завдання щодо захисту морських рубежів та територіальної цілісності України.

Також керівник оборонного відомства побував у одній з багатопрофільних лікувальних установ — Військово-медичному клінічному центрі Південного регіону. У супроводі начальника центру полковника медичної служби Володимира Майданюка він завітав до відділень травматології та реанімації, де зустрівся з військовослужбовцями, які отримали поранення в зоні проведення антитерористичної операції, та ознайомився з лікувально-діагностичною базою медустанови.

Спілкуючись з мужніми захисниками донецького аеропорту, генерал-полковник Степан Полторак подякував їм за героїзм, виявлений під час виконання бойових завдань на Сході країни, поцікавився самопочуттям та умовами лікування, а також побажав вірним синам України якнайшвидшого одужання, вручив відомчі відзнаки та грошову винагороду.

Згодом у клубі ВМКЦ Південного регіону відбулася зустріч Міністра оборони України з медичним персоналом та пораненими учасниками АТО.

Звертаючись до присутніх, глава оборонного відомства наголосив, що саме на таких людях тримається незалежність та територіальна цілісність України.

— Я приїхав до Одеси, щоб від імені Президента України — Верховного Головнокомандувача ЗС України Петра Порошенка та від себе особисто подякувати вам за те, як самовіддано й героїчно ви захищаєте кожен метр рідної землі. Так, там, на Донбасі, в боях за Вітчизну ви віддаєте своє здоров'я, а іноді й життя, але саме завдяки вашій стійкості та відвазі ворог не може захопити Україну. У важкий для неї час ви не ховалися за спини інших, а в перших рядах стали на захист своєї країни. Велике спасибі вам за те, наші справжні патріоти! — сказав генерал-полковник Степан Полторак.

Окремі слова вдячності Міністр оборони України виголосив і на адресу військових медиків.

— Через ваші руки пройшли багато бійців. Попри великі втому й навантаження, ви щодня ведете самовіддану боротьбу за життя і здоров'я наших відважних хлопців. Дякую вам за це, ваша професія важлива. А ми на рівні керівництва держави та оборонного відомства робитимемо все можливе, аби на розвиток військової медицини виділялося якомога більше коштів, — зазначив генерал-полковник Степан Полторак.

Окрім того, віддаючи належне мужності й героїзму українських військовослужбовців, Міністр оборони України нагородив велику групу військових медиків і поранених учасників АТО орденами, пам'ятними та нагрудними знаками.

В'ячеслав ДІОРДІЄВ,
Одеса.
Фото Олександра ШЕПЕЛЄВА

●ПРИЙОМ ГРОМАДЯН З ОСОБИСТИХ ПИТАНЬ

ІНТЕРЕСИ ЗАХИСТУ ДЕРЖАВИ — ПОНАД УСЕ

Черговий прийом громадян з особистих питань провів перший заступник Міністра оборони України Іван Руснак. Переважна більшість відвідувачів порушували питання щодо проходження подальшої військової служби. Підбиваючи підсумки розгляду кожного звернення, посадовець наголошував: війна на Донбасі вимагає від кожного військовослужбовця понад усе ставити інтереси захисту України. Тобто кожен повинен сумлінно виконувати обов'язки за призначенням. А вирішення особистих проблем відкласти до кращих часів — до перемоги в цій війні.

Громадянка Наталя П. прибула з Одеської області й попросила перевести її сина, лейтенанта окремої механізованої бригади, до Військової академії міста Одеса. Офіцер на цей час перебуває в зоні проведення антитерористичної операції і, за словами його матері, набув бойового досвіду, який бажає передати майбутнім офіцерам. Як повідомив Наталі Іванівні перший заступник Міністра оборони, за рішенням командування Сухопутних військ цього офіцера призначать на вищу посаду — заступником командира роти центру забезпечення навчального процесу Військової академії в Одесі.

Начальник КЕЧ району підполковник Федір С. звернувся з проханням перевести його до квартирного органу в місто Хмельницький, де проживає сім'я. Але його вже призначили на посаду начальника КЕВ м. Запоріжжя. Керівництво виходило з того, що цей досвідчений офіцер потрібен саме в цьому гарнізоні для налагодження забезпечення військовослужбовців теплом, електрикою, водою. Тому його зобов'язали в десятиденний термін після закінчення відпустки прибути до нового місця служби. Як то кажуть, інтереси служби слід поставити вище за сімейні.

Схоже питання порушив і помічник командира — начальник фінансово-економічної служби військової частини майор Олексій М. За три місяці перебування на посаді він не спромігся налагодити роботу фінансового органу, але вже попросив перевести його до іншого міста на вищу посаду. Тому офіцеру порадили виявити себе на службі на обійманій посаді, виходячи з того, що військовослужбовці частини залучені до виконання завдань у зоні АТО. А коли він добре себе зарекомендує на цій відповідальній посаді, то зможе порушити питання про своє переведення до бажаного місця служби.

Майже на кожен прийом приходять до приймальні військового відомства громадяни, які пропонують свої послуги Міністерству оборони. Ось і киянин Михайло Бедрило порушив питання щодо запровадження єдиного підходу до використання знаків розрізнення на військовій формі одягу в Збройних Силах України. Іван Руснак подякував Михайлу Михайловичу за увагу до армії і запропонував розробити погони для майбутньої військової поліції. Той погодився докласти зусиль, використавши досвід і знання, до виконання такого завдання.

Володимир ЧІКАЛІН,
«Народна армія»

●УКРАЇНА–ДАНІЯ

ПРІОРИТЕТ — ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ УПРАВЛІННЯ ЛЮДСЬКИМИ РЕСУРСАМИ

Заступник Міністра оборони України — керівник апарату Петро Мехед провів зустріч з норвезькою делегацією на чолі з Надзвичайним і Повноважним Послом Королівства Норвегія в Україні Йоном Фредріксеном.

Як повідомляє Управління преси та інформації МО України, сторони обговорили питання розвитку співробітництва та надання допомоги Міністерству оборони України в межах спільного проекту в сфері управління персоналом та боротьби з корупцією, який норвезька сторона пропонує здійснити протягом 2–3 років.

Заступник Міністра оборони України — керівник апарату наголосив, що підвищення якості управління людськими ресурсами та зниження корупційних проявів у Міністерстві оборони та Збройних Силах України є одним із нагальних пріоритетів діяльності оборонного відомства.

— Це особливо актуально в умовах ведення неоголошеної гібридної війни з боку Російської Федерації та проведення комплексу заходів з мобілізації людських ресурсів для своєчасного та якісного комплектування Збройних Сил України. Зазначене повною мірою стосується і реформування підходів до функціонування системи кадрового забезпечення, — зазначив Петро Мехед.

Норвезька сторона наголосила на важливості створення в Міністерстві оборони України системи управління персоналом, вільної від корупційних ризиків та заснованої на доборі фахівців з високими професійними та людськими якостями. У майбутньому ця робота стане у пригоді на шляху наближення оборонного відомства України до стандартів європейських структур.

З цього погляду Збройним Силам України стане корисною допомога експертів норвезького центру підвищення кваліфікації у сфері подолання корупції, в якому акумулюється відповідний досвід країн-членів НАТО.

Сторони досягли домовленості про зустріч експертів двох країн для обговорення потреб у сфері подолання корупції та визначення перспектив подальшої співпраці.

●НА КОНТРОЛІ УРЯДУ

ЗАПОБІГТИ КОРУПЦІЇ ПІД ЧАС МОБІЛІЗАЦІЇ

У Адміністрації Президента України відбулася нарада з питань протидії корупційним проявам під час проведення мобілізації. У нараді взяли участь заступник глави АП України Андрій Таранов та уповноважені представники Міністерства оборони України, Міністерства охорони здоров'я, Служби безпеки України, Генеральної прокуратури України, Військової прокуратури, Міністерства внутрішніх справ.

Учасники наради заслухали доповідь начальника мобілізаційного управління Головного управління оборонного та мобілізаційного планування Генерального штабу Збройних Сил України полковника Олега Бойка щодо стану виконання четвертої хвилі часткової мобілізації. Він окреслив головні проблеми та ризики, виниклі під час її проведення, та навів статистичні дані про хід мобілізації. Також відбувся обмін думками щодо шляхів оптимізації та вдосконалення проведення мобілізації на майбутнє. Відповідні грунтовні рекомендації вже підготовлені й спрямовані до Кабінету Міністрів України, відповідних міністерств та відомств, до інших органів центральної влади та Верховної Ради України. Запропоновано створення Єдиного державного реєстру військовозобов'язаних.

Зокрема, заступник глави АП України Андрій Таранов наголосив, що сьогодні є два найголовніші завдання в сфері діяльності органів державного управління всіх рівнів — захист незалежності й територіальної цілісності та протидія і боротьба з корупцією.

Під час наради було дано доручення Генеральному штабу ЗС України надавати Адміністрації Президента України та Генеральній прокуратурі України інформацію про факти ухиляння від мобілізації та спроб отримання неправомірної вигоди військовими комісарами та представниками влади усіх рівнів.

Під час наради присутні також акцентували увагу на зовнішніх факторах ризику в сфері інформаційної безпеки держави та механізмах ефективної протидії їм.

Ігор ПАРУБСЬКИЙ,
«Народна армія»

ХРОНІКА АТО

ТАК ЗВАНИЙ «ГУМАНІТАРНИЙ КОНВОЙ» ЯК ПРИВІД ДЛЯ ПРОВОКАЦІЙ

На Сході України продовжуються спроби штурмів та численні обстріли терористами позицій сил АТО. На можливість чергової ескалації збройного протистояння вказують факти прибуття з території Російської Федерації зброї, боєприпасів, паливно-мастильних матеріалів, а також очікуваний черговий російський так званий «гуманітарний конвой», що вже вирушив на Донбас.

За оперативною інформацією, терористичні угруповання «ДНР» та «ЛНР» можуть вдатися до провокацій шляхом нападу на той так званий російський «гуманітарний конвой», звинувативши в цьому українську сторону. За задумом противника, це має стати підставою для відкритого введення військових підрозділів РФ на територію нашої держави. Зазначимо, що російська сторона традиційно не надсилала жодних офіційних документів щодо проходження конвою. Міжнародний комітет Червоного Хреста не буде брати участь у супроводженні та огляді так званої «гуманітарної допомоги». Управління ООН з координації гуманітарних питань звернулося до Росії з проханням надати інформацію щодо вмісту цього «гуманітарного конвою» та всіх попередніх з серпня 2014 року.

На всіх напрямках зони АТО терористи неодноразово обстрілювали позиції сил АТО з використанням артилерії, мінометів, гранатометів, танків та реактивних установок «Град».

Водночас завдяки злагодженим та вмілим діям підрозділів оперативного командування «Північ», які беруть участь в антитерористичній операції, в районах населених пунктів Сміле, Весела Гора було знищено танк та близько 60 бойовиків. Ще близько 300 терористів отримали поранення.

Українські військовослужбовці полонили механіка-водія танка, громадянина Російської Федерації, мешканця Краснодарського краю. Під час допиту бойовик з трьома судимостями розповів, що був затриманий працівниками МВС РФ у місті Ростов-на-Дону під час спроби викрадення автомобіля. Замість тюремного ув'язнення начальник поліції Ростова-на-Дону запропонував крадієві на місяць вирушити на Схід України захищати "руський мір" та пообіцяв після повернення зняти зі злочинця всі обвинувачення та закрити кримінальну справу.

Зі слів терориста, він брав участь у бойових діях проти українських Збройних Сил в районі міста Дебальцеве та був затриманий українськими військовими під час штурму одного з опорних пунктів ЗС України. Бойовик також повідомив, що його підрозділ на 70 відсотків становлять громадяни Росії, які вбиваючи українців, скасовують собі терміни ув'язнення.

За останню добу загинули 3 наші військовослужбовці, 15 було поранено.

Троє мешканців Харкова, затримані співробітниками СБУ, планували вчинити тяжкі злочини проти мирного населення на Донеччині. Учасники диверсійної групи отримали вказівку прибути до міста Курахове Мар'їнського району Донецької області, де їхні поплічники приготували для них зброю та військовий одяг з розпізнавальними знаками українських вояків. Після цього зловмисники готувалися пограбувати місцевого підприємця та вчинити жорстоку розправу над ним та його родиною, що мало стати темою чергових замовних сюжетів російського телебачення. У зловмисників вилучено два карабіни, гранати РГД-5, велику кількість набоїв.

СИТУАЦІЯ В НАСЕЛЕНИХ ПУНКТАХ

Унаслідок обстрілів бойовиків пошкоджено газопроводи у місті Попасна, селах Нижня Ольхова, Ольхівські дачі (Станично-Луганський район). Частина міста Щастя (Новоайдарський район) залишається без електроенергії, тепло- та газопостачання. На Луганській ТЕС пошкоджено 1-й та 2-й колектори, газопровід, обладнання насосної.

Терористи завдали ударів із реактивних систем залпового вогню БМ-21 «Град» по залізничному вокзалу в місті Дебальцеве. Через намагання бойовиків захопити місто, там вже тиждень відсутнє водо-, електро- та теплопостачання. Також бойовики обстріляли лікарню міста Світлодарськ Донецької області. Загинула медсестра.

Після трагедії 24 січня у лікарнях Маріуполя залишаються 80 осіб (з них 7 дітей) з травмами і пораненнями різного ступеня важкості. Всім постраждалим надається необхідна медична допомога. Водночас комунальні служби, рятувальники та волонтери допомагають місцевим жителям. Штаб оборони міста розглянув питання заміни вибитих шибок. На це, за попередніми підрахунками, необхідно близько 11 млн гривень. У постраждалому районі вже відновлено електро- та водопостачання. В усі постраждалі будинки подано теплоносії.

Зі інформацією голови Донецької ОДА Олександра Кіхтенка, необхідно понад 100 млн грн для компенсації завданої шкоди. Громадянам, чиї квартири і будинки на даний момент непридатні для проживання, міська влада надала можливість розміститися у міських профілакторіях.

МІЖНАРОДНА ПІДТРИМКА

До Дніпропетровської області трьома літаками прибув гуманітарний вантаж з ряду країн Європейського Союзу — Естонії, Латвії, Литви, Словаччини, Фінляндії, Чехії. Гуманітарну допомогу для України супроводжував особисто Комісар ЄС з питань гуманітарної допомоги та реагування на кризи Христос Стиліанідес. До складу гуманітарного вантажу зокрема входять намети, розкладні ліжка, спальні мішки, генератори, обігрівачі, мобільні кондиціонери, складні стільці, столи, шпитальні ліжка (загалом 366 одиниць). Ця допомога передбачена для мешканців Донецької та Луганської областей.

Парламентська асамблея Ради Європи переважною більшістю голосів ухвалила резолюцію, в якій наголошується на неприпустимості фінансування Російською Федерацією тероризму. Текст резолюції містить заклик до РФ утримуватися надалі від фінансування терористів на Сході України та підтримки незаконних озброєних угруповань, а також дотримуватися Мінських угод. До документа також було включено заклик до Росії «негайно звільнити всіх військовополонених, зокрема Надію Савченко та інших українських громадян, які утримуються у російських в'язницях. Постановою засуджено практику направлення з Росії на Донбас так званих «гуманітарних конвоїв».

Білий дім повідомляє, що президент США Барак Обама і канцлер Німеччини Ангела Меркель домовилися, що Росію необхідно притягнути до відповідальності за підтримку бойовиків і невиконання своїх зобов'язань.

Помічник Державного секретаря США у справах Європи і Євразії Вікторія Нуланд засудила брехню офіційних засобів інформації Росії про конфлікт в Україні. За її словами, у Росії треба спитати, чому ці російські засоби інформації «продукують брехню про те, хто винен у насильстві». Також Нуланд заявила, що у випадку, якщо Росія не припинить спонсорувати насильство і не поверне Києву контроль за всім державним кордоном України, адміністрація Барака Обами перегляне свою політику щодо надання Україні зброї.

За повідомленнями Інформаційно-аналітичного центру Ради національної безпеки і оборони України

ЯКІСТЬ ГАРАНТОВАНО

ТАНКОВА МІЦЬ УКРАЇНСЬКОГО ВІЙСЬКА

Одна із запорук перемоги — віра у міць своєї зброї. Тому російська пропаганда так наполегливо намагається сплюжити озброєння Збройних Сил України. Якщо вірити їхнім «новинам», то наші бійці стримують агресію російських відбірних підрозділів мало не списами та саморобними мечами. Однак реалії дуже далекі від вигаданого російськими ЗМІ фейкового світу.

Фото автора

Збройні Сили України мають на озброєнні не лише сучасну техніку та військове спорядження, а й значно змінили свій арсенал відремонтованими зразками танків, бронетранспортерів, гармат тощо. Днями, наприклад, один із військових підрозділів поповнили кілька десятків танків, які відремонтували та вдосконалили майстри Львівського бронетанкового заводу.

Для отримання танків на завод прибули досвідчені екіпажі. Це хлопці, які вже побували в зоні АТО та на власні очі бачили, як горить броня і чого вартує найменша недбалість у підготовці як техніки, так і екіпажу. Тому навіть до найменших дрібниць вони ставляться дуже прискіпливо.

— Ми перевірили всі системи і ходові якості машин. Зокрема системи управління вогнем, запуску танка, подачі боєприпасів та дублюючі системи, які мають спрацьовувати в різноманітних аварійних ситуаціях. Окрему увагу приділили зв'язку як із сусідніми машинами та керівництвом, так і між членами екіпажу, — розповів командир танка солдат військової служби за контрактом Сергій Шахрай. — Працівники заводу часто ідуть нам назустріч і переобладнують машини так, як ми просимо. Адже в бою інколи потрібно не тільки те, що є за розписом, а й деякі інші речі.

Так само якість і тривалість робіт знаходиться під постійним контролем керівництва Львівського бронетанкового заводу.

— Ми робимо все можливе, щоб не було затримок, — розповів головний інженер підприємства Віктор Андрощук. — Якщо взяти до уваги те, що ця техніка не є профільною для нашого підприємства і ми взялися за її ремонт, як то кажуть, «з колі́с», то з приємністю і гордістю можу констатувати той факт, що інженери заводу швидко змогли переобладнати підприємство для якісного ремонту цього типу танків.

Як розповів заступник командувача по роботі з особовим складом оперативного командування «Північ» полковник Володимир Яцентюк, зараз техніку приймають представники військової частини. Після цього всі машини відправлять на полігон, де відбудеться бойове злагодження екіпажів та бойові стрільби. Військовослужбовці пристріляють гармати і кулемети безпосередньо під себе та поновлять навички з водіння, маскування, ведення бою тощо. І тільки після цього вони вирушать на Схід України захищати Батьківщину.

Тарас ГРЕНЬ, Львів

ПІДГОТОВКА ОФІЦЕРСЬКИХ КАДРІВ

ІНТЕНСИВНІСТЬ НАВЧАНЬ ДИКТУЄ АТО

Того дня майбутні командири механізованих підрозділів виконували на танкодромі вправу з водіння бойових машин у колоні. Як розповів викладач кафедри водіння бойових машин та автомобілів полковник запасу Андрій Ніколаєв, відповідно до програми курсу водіння бойових машин механік-водій третього класу повинен мати наїзд не менше 82 км на тренажерах і 90 км на бойовій техніці.

— Курсанти повністю виконали ці нормативи. Але відповідно до програми на особливий період проводяться додаткові заняття. Ще 36 годин передбачено саме на вдосконалення навчальної вправи №4а — водіння в колоні. Чому саме її? Тому що, як показало застосування механізованих підрозділів у зоні АТО, переміщення бойових машин здійснюється своїм ходом у колонах. Ця вправа також формує навички курсантів як майбутніх командирів підрозділів. Адже вони керують чотирма машинами одночасно. Зокрема вчаться у русі розгортатися в бойовий порядок, — додав Андрій Тадейович.

Як розповів молодший сержант Артем Блінов, особливість вищезгаданої вправи полягає в тому, щоби дотримуватися відповідної дистанції і швидкісних показників.

— Колона не повинна, як кажуть, збиратись «гармошкою» або розтягуватися. При цьому середня швидкість має бути 30–35 кілометрів за годину. Це взагалі важко, та наших навичок і знань, набутих протягом чотирьох років, вистачає, аби впоратись з цим завданням. При цьому ми були у ролі як механіка-водія, так і командира, — зауважив молодший командир. — Незабаром випуск, і я пишаюсь, що обрав шлях офіцера. Завжди хотів бути військовим. Є свідоме бажання захищати свою Батьківщину. Готовий виконувати завдання в зоні проведення антитерористичної операції.

Своєю чергою в навчальному центрі «Вербляни» проводились заняття з вогневої підготовки — як з озброєння бойових машин, так й індивідуальні стрільби. І вправи, котрі виконували фахівці різних спеціальностей, теж були або новими, або такими, що раніше не виконувалися в повному обсязі. Наприклад, на одній ділянці курсанти вправлялися у стрільбі з АК-74 з борта автомобіля. Виглядало це так… За командою той, що навчається, застрибує у кузов вантажівки. Спочатку стріляє з борта одиночними, згодом лежачи під автомобілем — чергами, а потім з коліна знову відкриває автоматичний вогонь. А насамкінець кидає у сторону умовного противника гранату.

— Таким чином ми імітуємо напад на автомобіль з людьми під час його руху або стоянки і дії військовослужбовців на ураження противника у русі. А згодом, коли автомобіль підривають або він виходить з ладу, — ведення оборонних дій із використанням наявного елементу захисту і знищення противника, який наблизився на дистанцію 25–30 метрів гранатою, — прокоментував викладач кафедри вогневої підготовки, працівник Збройних Сил України Олександр Кмін.

На сусідній ділянці курсанти вправлялися зі стрільби з підствольного гранатомета. Як розповів курсант Володимир Колос, це відбувається вдруге за весь період навчання.

— Фактично вправа є новою. Та опанувати її неважко. Також на цьому польовому виході плануємо вперше здійснити постріл з РПГ-18 або «Мухи», — додав він.

Попри зимову пору року, проводилися заняття і в комплексі водолазної підготовки Міжнародного центру миротворчості та безпеки. Тут займалися майбутні військові інженери. І знову ж таки тематика наближена до ведення реальних бойових дій. Під керівництвом викладача кафедри інженерних спеціальних дисциплін майора Дмитра Окіпняка курсанти виконували два нормативи: зі стропування затонулого боєприпасу, який належало підняти на поверхню і з одягання та знімання водолазного спорядження під водою.

— Останній норматив надзвичайно специфічний і складний. Кількість фахівців, які можуть його виконати в Україні, можна перерахувати на пальцях однієї руки. І одним з таких водолазів є курсант Артур Войтюк. Цей майбутній інженер, окрім того, що планово займався водолазною підготовкою, відвідував додатково спеціальний гурток. Гадаю, він успішно складе завершальний іспит і отримає кваліфікацію водолаза третього класу, — прокоментував майор Дмитро Окіпняк.

Планується, що загалом 8–9 курсантів факультету інженерних військ та РХБ захисту по закінченні навчання набудуть кваліфікацію водолаза третього класу.

Слід зауважити, що планові заняття з курсантами не припинялися навіть у вихідні. Зокрема під час останніх майбутні командири танкових підрозділів здійснили стрільбу штатним артилерійським пострілом з озброєння танка Т-64Б, а артилеристи виконали вправи стрільб із самохідної артилерійської установки 2С3 «Акація».

Така інтенсивність підготовки курсантів-випускників невипадкова. Цьогоріч через події на Сході країни і загострення ситуації в зоні проведення антитерористичної операції черговий випуск лейтенантів з академії, можливо, відбудеться вже наприкінці лютого.

Віталій СТЕЧИШИН, «Народна армія».
Фото автора та Антона МИРОНОВИЧА

Початок на 1-й стор.

● ЛЮДИ ОБОВ'ЯЗКУ

НЕЗЛАМНІ «КІБОРГИ»

Бої за донецький аеропорт стали визначною подією новітньої воєнної історії. Воїни Збройних Сил України разом із добровольчими підрозділами стійко обороняли летовище протягом 242 гарячих днів.

…Того січневого дня безперервне бойове протистояння наших «кіборгів» та російсько-терористичних угруповань тривало близько 15-ти годин. По «Донецькій фортеці» гатили тисячі ворожих снарядів, постійно працювали міномети та самохідна артилерія, прямою наводкою по українських позиціях били ворожі танки.

Однак терористам та російським спецпризначенцям не вдалося тоді захопити цей стратегічний об'єкт штурмом. Розлючені агресори вирішили застосувати невідомий газ. Проте навіть заборонені хімічні спецзасоби не зламали бойовий дух десантників та бійців 93-ї окремої механізованої бригади, які стійко захищали свої позиції…

В одному із військових лікувальних закладів України мені довелося поспілкуватися з учасниками тих героїчних та водночас трагічних подій — воїнами 80-ї окремої аеромобільної бригади ВДВ, які тоді боронили «Донецьку фортецю».

ЧАС ОД ЧАСУ ПРОТИВНИК ОБСТРІЛЮВАВ БОЙОВІ ПОЗИЦІЇ «КІБОРГІВ», НА ЩО ОТРИМУВАВ АДЕКВАТНУ ВІДПОВІДЬ. ВОРОЖІ СНАЙПЕРИ ВЕЛИ ВОГОНЬ З ВЕЛИКОКАЛІБЕРНИХ ГВИНТІВОК, ЗАСТОСОВУЮЧИ ПРИ ЦЬОМУ РОЗРИВНІ КУЛІ

— До відправки в аеропорт наш підрозділ дислокувався в одному з районних центрів Донбасу, а згодом був перекинутий до села Піски, щоб швидше звикнути до бойової обстановки, — розповідає командир аеромобільно-десантного взводу молодший лейтенант з позивним «Катана». — До аеропорту відбирали лише добровольців, причому звертали увагу на всебічну підготовку бійців.

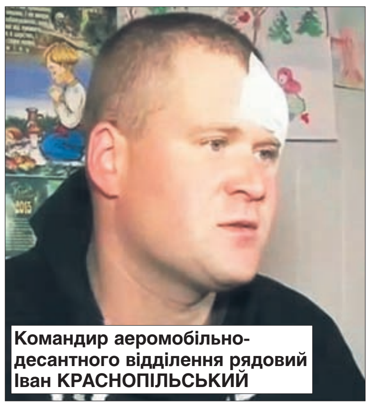
Прибули десантники до «фортеці» у Святий вечір 6 січня, і майже відразу відбулося їхнє бойове хрещення. Перший бій тривав близько сорока хвилин. На «Драконах» та «Кондорі» (бойові пости в аеропорту. — **Авт.**) кілька «кіборгів» із механізованої бригади були поранені.

Врятувати бойового побратима

Наступного дня важке поранення від вибуху РПГ отримав десантник Ігор Римар. «Кіборгу» відірвало нижню щелепу, пошкодило гортань та у вдвох місцях перебило руку. Воїн із позивним «Шум» негайного доставив важкопораненого побратима до штабу, де був розміщений лазарет. Страшна рана бійця шокувала присутніх там. Військовий медик негайно почав надавати Ігорю першу медичну допомогу — вставив у гортань трубку, наклав джгути, вколов знеболювальні препарати тощо.

— Ми запросили «зелений коридор», аби доставити важкопораненого товариша до нашого реанімобіля, — продовжує розповідь молодший лейтенант «Катана». — Цей процес тривав з 11-ї ранку до 19:50 вечора, коли супротивник виділив на все лише десять хвилин. Командир взводу «Катана» та командир відділення з позивним «Чорний» миттєво прийняли рішення — особисто доставити пораненого бійця. Знявши бронежилети та каски, «кіборги», тримаючи в руках ноші, рушили вперед. Обминаючи в темряві вирви, українські воїни не думали про те, що можуть отримати підступну ворожу кулю або зачепити розтяжку. Вони переймалися лише тим, чи вдасться врятувати бойового товариша. Доставивши пораненого до реанімобіля, вони розуміли, що час «зеленого світла» ними давно вичерпаний. Однак «кіборги» спокійно пішли до свого розташування, навіть не пригинаючись. А от пораненому десантнику Ігорю Римару кваліфікована медична допомога була надана своєчасно, і сьогодні він проходить лікування в одному із військово-медичних закладів.

Такий відважний крок львівських десантників неабияк надихнув захисників аеропорту та значно зміцнив їхній бойовий дух. За кілька днів перебування у «Донецькій фортеці» новоприбулі десантники швидко увійшли в колію бойового життя. Всі чітко пристрілялися, тож у разі появи будь-якої тіні відразу відкривали вогонь. Стріляли здебільшого одиночними пострілами, щоб не марнувати боєкомплект.

Командир аеромобільно-десантного відділення рядовий Іван КРАСНОПІЛЬСЬКИЙ

— Майже щодня був бій, після якого терористи застосовували білий дим. Під його прикриттям вони проводили евакуацію «200» та «300» з поля бою, — розповідає «Катана». — А у дні тиші найманці вибирали зручні для себе позиції. Рахували наші зміни на бойових постах. Щоб вони не використали це проти нас, ми досить часто проводили їх довільно.

Час од часу противник обстрілював бойові позиції «кіборгів», на що отримував адекватну відповідь. Ворожі снайпери вели вогонь з великокаліберних гвинтівок, застосовуючи при цьому розривні кулі.

— Проти нас воювали російські десантники, кадирівці та бойовики із самопроголошених республік, — розповідає командир аеромобільно-десантного відділення рядовий Іван Краснопільський. — Час од часу між ними відбувалися бойові сутички, які, відверто кажучи, були нам на руку. Ходили різні чутки, що хтось із бойовиків вбив російського офіцера.

За спогадами захисників аеропорту, найлютішим їхнім ворогом був мороз. Зігріватися допомагали буржуйки, а витяжки були розміщені таким чином, щоб ворог не міг вирахувати їхнє розташування.

Жорсткий бій

— А на світанку 16 січня розпочався багатогодинний жорсткий бій, — долучається до розмови старшина аеромобільно-десантної роти сержант Василь з позивним «Wi-Fi». — І не дивно, що міномети та артилерія так гатили по нас, адже з Росії прибув черговий «гуманітарний конвой». Вогонь вівся з обох боків, і не вщухав ні на мить. Поранені бійці набивали патронами магазини та кулеметні стрічки. Решта захисників аеропорту знаходилися на своїх позиціях. Від перегріву та досить інтенсивного вогню автомати та ручні кулемети «кіборгів» виходили з ладу. А ящик з боєприпасами миттєво спустошувався.

ВОГОНЬ ВІВСЯ З ОБОХ БОКІВ, І НЕ ВЩУХАВ НІ НА МИТЬ. ПОРАНЕНІ БІЙЦІ НАБИВАЛИ ПАТРОНАМИ МАГАЗИНИ ТА КУЛЕМЕТНІ СТРІЧКИ. РЕШТА ЗАХИСНИКІВ АЕРОПОРТУ ЗНАХОДИЛИСЯ НА СВОЇХ ПОЗИЦІЯХ. ВІД ПЕРЕГРІВУ ТА ДОСИТЬ ІНТЕНСИВНОГО ВОГНЮ АВТОМАТИ ТА РУЧНІ КУЛЕМЕТИ «КІБОРГІВ» ВИХОДИЛИ З ЛАДУ. А ЯЩИК З БОЄПРИПАСАМИ МИТТЄВО СПУСТОШУВАВСЯ

— Серед нас були відчайдухи, — продовжує розповідати старшина роти «Wi-Fi». — Наприклад, Володя Бузенко брав на свою позицію кілька гранатометів «Муха» та постійно вів вогонь по наступаючих бойовиках. Наче з Божої волі ворожі кулі оминали його, а випущенні ним постріли точно вражали супротивників.

У світлий час доби з південного боку постійно виїжджали ворожі танки Т-72 та вперто довбали колони та стіни. Під шаленим вогнем противник почав застосовувати проти нас спочатку сльозогінний, а згодом ще й невідомий газ.

Старшина аеромобільно-десантної роти з позивним «Wi-Fi»

— Був день, коли протягом двох годин нас кожні 15–20 хвилин закидували газовими шашками, — говорить рядовий Іван Краснопільський. — Цей сірий з жовтим відтінком газ викликав досить сильну нудоту, запаморочення, судоми, сльози та, відверто кажучи, просто валив з ніг.

— Падаючи на землю, ми прикривали обличчя вологими серветками та продовжували вести вогонь у бік противника, щоб він не зміг наблизитися до наших позицій, — не стримуючи емоцій, розповідає сержант. — До речі, цей газ проти нас застосовували не найманці, а кадрові спецпризначенці.

У цих важких кровопролитних боях за аеропорт «Донецьк» багато українських воїнів отримали поранення, травми та контузії. Чимало їх геройськи загинули зі зброєю в руках, захищаючи Батьківщину. Проте кожен боєць, який обороняв летовище, добре усвідомлював, що він стоїть на рідній землі, а донецький аеропорт є і завжди буде місцем бойової слави та символом незламності волі захисників України.

Валентин ШЕВЧЕНКО,
«Народна армія»

● ВІРНІ ПРИСЯЗІ

КРІЗЬ ВОГОНЬ ДО РІДНОГО ДОМУ

Дорога на мирну українську територію для капітана Вадима Русого виявилася дуже непростою. Щоденні обстріли з артилерії та мінометів розтягували секунди у хвилини, а хвилини — у години. І річ була навіть не в непевній межі між життям та смертю. На думці було лише одне — побачити свою доньку Танечку. Крім того, потрібно було вивести з оточення солдата, який волею долі став для сапера не лише бойовим побратимом, а й справжнім другом.

З початку проведення антитерористичної операції капітан Вадим Русой виконував завдання на Сході України. Численні розмінування, встановлення мінних загороджень, знищення боєприпасів та зброї, яку вилучали в незаконних збройних формувань, — лише частина з того, що вдалося зробити саперу в зоні АТО. Як то кажуть, на війні як на війні. Окрім виконання звичних завдань разом із іншими саперами, йому доводилося супроводжувати військові колони, евакуйовувати поранених і, зрозуміло, займатися інженерним забезпеченням.

Але третє серпня минулого року закарбувалося в його пам'яті назавжди. Того дня їхній підрозділ потрапив у оточення. З обіду і до вечора терористи без упину обстрілювали позиції наших бійців із «Градів», артилерії та мінометів. Тоді так сталося, що капітану Вадиму Русому і старшому солдату Віктору Чумаку самотужки довелося пробиватися до своїх. «Ми обвішалися гранатами і пішли на прорив. Найближчі українські війська, за нашою інформацією, знаходилися поряд із Зеленопіллям», — пригадує капітан Вадим Русой.

Після масованих обстрілів офіцер із солдатом вийшли до найближчого села, де вирішили переночувати, аби вранці продовжити рух. На щастя, поряд із населеним пунктом перебував підрозділ реактивної артилерії, який також готувався до прориву. Вирішили приєднатися до них.

— Зібравши вцілілу техніку — три танки, кілька легкових автомобілів та дві БМП, ми невеличкою військовою колоною вирушили на Зеленопілля. Дорогою на нас напали, але ми успішно відбили атаку та розігнали терористів, — розповідає Вадим і додає: — Загалом протягом усього шляху нас неодноразово обстрілювали. Проте ми впевнено просувалися далі та сподівалися, що зрештою виберемося із цього пекла.

І українським захисникам таки вдалося прорватися до Зеленопілля, де до зведеного підрозділу приєдналися вцілілі прикордонники й танкісти. Після короткого відпочинку вони почали з боями пробиватися до Дякова.

— Загалом наш прорив тривав п'ять діб. Спали по кілька годин, їли, що знайдемо, переважно якісь солодощі. 8 серпня таки вдалося вийти з оточення та дістатися відносно безпечної території. Це було якраз у день народження моєї донечки. Навіть зміг зателефонувати їй і привітати зі святом. На що вона відповіла, що найкращим подарунком для неї є те, що татові вдалося вижити і невдовзі він буде вдома, — схвильовано розповідає Вадим.

Сьогодні Вадим продовжує виконувати завдання за призначенням у зоні проведення АТО, постійно підтримує зв'язок із Віктором Чумаком та впевнений, що ми переможемо, адже Україна — понад усе!

Микола ФЕДОРКІВ,
із зони АТО

Фото автора

●НОТАТКИ З МІЖНАРОДНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

ВПРОВАДЖЕННЯ ТАКТИЧНОЇ МЕДИЦИНИ: ДОСВІД, ПРОБЛЕМИ

Міжнародну конференцію такого тематичного спрямування провели в Україні вперше. Вибір теми не був випадковий. Міжнародна спільнота, підтримуючи спротив українського народу російському агресору, запропонувала свою допомогу в лікуванні та реабілітації захисників України. Суть її закладена у назві конференції: «Розвиток, стандартизація та впровадження тактичної медицини в Україні». Вже сам термін «тактична медицина» показує її істотні відмінності від цивільної. Адже бойові умови диктують інший алгоритм дій, які необхідно застосувати для врятування життя бійців на полі бою. Саме з метою надання медичної допомоги постраждалим у зонах активного конфлікту та їхньої евакуації у безпечну зону і була розроблена тактична медицина.

Організатором конференції виступила гуманітарна ініціатива Світового конгресу українців «Захист патріотів», яка проводить інструктажі з тактичної медицини у форматі курсів бійця-рятувальника за стандартами армії США та країн НАТО. В цьому заході взяли участь керівники вітчизняних силових міністерств та відомств, народні депутати України, медики та очільники медичних служб і структур, представники яких задіяні до участі в антитерористичній операції, волонтери. Досвідом впровадження тактичної медицини поділилися з українськими колегами фахівці з тактичної медицини із США та країн-членів НАТО.

Фото Андрія ШМАТОВА

Показ на манекені порядку дій щодо зупинки кровотечі

Закони про врятування бійців... написані їхньою кров'ю

У промові на конференції директор гуманітарних ініціатив Світового конгресу українців Уляна Супрун навела такий приклад. Минулого року навчання на курсах бійця-рятувальника за натовськими стандартами пройшли 12 тисяч українських військовослужбовців і бійців добровольчих батальйонів. Їм було роздано понад 9500 індивідуальних аптечок, укомплектованих за такими стандартами. Українська діаспора зібрала на потреби лікування та реабілітації наших поранених військовослужбовців понад 1,3 мільйона доларів США. Про готовність уряду Канади передати Збройним Силам України мобільний госпіталь заявив у промові на конференції посол цієї держави в нашій країні Роман Ващук.

Заступник Міністра оборони України — керівник апарату Петро Мехед щиро подякував організаторам конференції за допомогу в запровадженні тактичної медицини. Він наголосив, що для цьогорічних випускників вишів Збройних Сил організують курси з надання першої медичної допомоги за натовськими стандартами. Новітній закордонний досвід буде враховано при організації бойової підготовки військ.

Учасники конференції оцінили стан тактичної медицини в Україні, зазначили, що вона народилася під час Революції гідності, коли смертю героїв за майбутнє нашої держави загинули перші представники «Небесної сотні». Волонтерський рух з надання першої медичної допомоги постраждалим за дуже короткий термін набув значних масштабів уже з перших днів проведення антитерористичної операції. Як зауважив у промові голова Служби безпеки України Валентин Наливайченко, одними з перших у боротьбу з терористами вступили офіцери цього відомства. Вони кров'ю вписали перші сторінки в історію запровадження тактичної медицини. Й інші промовці говорили про те, що починали цю справу з «чистого аркуша», спиралися на кращий досвід рятування воїнів у роки Другої світової війни, бойових дій в Афганістані, участі українських військовослужбовців у миротворчих операціях.

Але нова, так звана гібридна, війна вимагала нових підходів до створення вітчизняної науки виживання бійців на полі бою. Про досвід опанування нею розповів у доповіді на конференції помічник Міністра оборони України Всеволод Стеблюк. Напередодні відбуття на передову він сам та бійці добровольчого батальйону пройшли курс надання першиної медичної допомоги на полі бою, до автоматизму відпрацювали порядок використання при пораненні індивідуальних аптечок. Завдяки набутому досвіду навіть з Іловайського котла бійці батальйону вийшли з мінімальними втратами. Цей приклад свідчить про важливість уміння надати меддопомогу на полі бою!

ДОСЛІДЖЕННЯ ПРИЧИН ЗАГИБЕЛІ АМЕРИКАНСЬКИХ ВОЯКІВ У ВОЄННИХ КОНФЛІКТАХ ПІСЛЯ ДРУГОЇ СВІТОВОЇ ВІЙНИ ЗАСВІДЧИЛИ, ЩО МАЙЖЕ 90 ВІДСОТКІВ ПОМЕРЛИ ЧЕРЕЗ ТЕ, ЩО ЇМ НЕСВОЄЧАСНО НАДАЛИ ПЕРШУ МЕДИЧНУ ДОПОМОГУ НА ПЕРЕДОВІЙ

На конференції були присутні бійці-рятувальники, які пройшли курс навчання за стандартами НАТО. Звертаючись до них, народний депутат України, координатор медичного напряму в секторі «М» антитерористичної операції Оксана Корчинська наголосила, що на рахунку цих волонтерів — тисячі врятованих життів захисників України. Вона ще не звикла до звання народного обранця, тож з конференції відбула на передову, щоб координувати роботу медиків у зоні проведення антитерористичної операції.

Народний депутат України, радник Президента України Ольга Богомолець розповіла про деякі положення напрацьованої військово-медичної доктрини. За її словами, є нагальна потреба відновити викладання курсу з надання першої медичної допомоги у школах, вищих навчальних закладах.

Учасники конференції високо оцінили внесок у запровадження стандартів тактичної медицини Української військово-медичної академії. Як наголосив заступник начальника цього провідного навчального закладу у галузі військової медицини полковник медичної служби Олександр Охонько, в академії працюють майже сто докторів, кандидатів медичних наук. Її фахівці розробили стандарт організації навчання військовослужбовців теорії і практики дій на полі бою за стандартами тактичної медицини. Викладачі академії побували у понад 30 військових частинах, задіяних у проведенні антитерористичної операції, вивчили і узагальнили у посібниках, рекомендаціях кращий досвід з надання первинної медичної допомоги пораненим бійцям на передовій. Ці посібники вже надійшли до підрозділів, що беруть участь в антитерористичній операції. Незабаром медичну ланку нашого війська поповнять кілька сотень мобілізованих офіцерів запасу. Всі вони в академії пройдуть курс перепідготовки за натовськими стандартами.

Щоб успішно виконувати ці та інші завдання із запровадження тактичної медицини, академії вкрай потрібний власний військовий мобільний госпіталь як центр з підготовки фахівців цієї справи. На конференції порушувалося питання щодо відновлення підготовки санітарних інструкторів підрозділів у навчальному центрі Сухопутних військ «Десна».

Прискореними кроками — до натовських стандартів

Особливістю проведення міжнародної конференції стало обговорення нагальних питань запровадження тактичної медицини в секціях і напрямах, так би мовити, за інтересами. Я відвідав семінар, який провели з українськими колегами американські фахівці, що започаткували і розвинули ті стандарти, які взяті на озброєння не лише в США, а й у країнах-членах НАТО. Його головне — так організувати процес навчання, щоб кожен з бійців не лише до автоматизму відпрацював свої дії щодо самодопомоги при пораненні, а й був готовий до порятунку життя бойового побратима. Американський фахівець Андре Пеннардт навів такий приклад. Весь особовий склад 95-го полку спецпризначення перед відправкою до Іраку пройшов курс з надання першої медичної допомоги в бою. З понад 400 бійців жоден не помер від поранення, ніхто не втратив кінцівки. Цей та інші приклади стали вагомим аргументом для переведення американської армії на стандарти тактичної медицини, які отримали назву МССС. Вони передбачають систему надання як догоспітальної та мобільної (польової), так і госпітальної медичної допомоги. Всі її заходи спрямовані на те, щоб кожен військовослужбовець був упевнений, що при пораненні на полі бою йому врятують життя. Цей досвід уже запровадили і в збройних силах країн-членів НАТО. Так, у бойовому статуті Бундесверу є таке положення.

Потребу у високому вишколі з медичної підготовки військовослужбовців, Андре Пеннардт показав на такому прикладі. Коли вояк отримав поранення, що супроводжується значною кровотечею, то кожна хвилина затримки в її зупиненні може коштувати йому життя. Тому потрібно досягнути такого результату, аби він був спроможний максимум за 20 секунд накласти на рану джгут. Зробити це можливо за умови проведення не менше 25 тренувань. Окрім того, на заняттях активно створюється бойовий фон: лунають постріли, вимикається світло, привносяться інші елементи психологічного навантаження на учасників навчання.

МИНУЛОГО РОКУ НАВЧАННЯ НА КУРСАХ БІЙЦЯ-РЯТУВАЛЬНИКА ЗА НАТОВСЬКИМИ СТАНДАРТАМИ ПРОЙШЛИ 12 ТИСЯЧ УКРАЇНСЬКИХ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ І БІЙЦІВ ДОБРОВОЛЬЧИХ БАТАЛЬЙОНІВ. ЇМ БУЛО РОЗДАНО ПОНАД 9500 ІНДИВІДУАЛЬНИХ АПТЕЧОК

провели голова навчального відділення та екзаменаційної комісії Командування сил спеціальних операцій США полковник у відставці Андре Пеннардт та перший заступник директора Каліфорнійського управління екстреної медичної допомоги Даніель Смайлі. Перший прослужив у військах спецпризначення понад 17 років, брав участь в 11 військових місіях. Великий досвід дій в екстремальних ситуаціях має й доктор Смайлі. Вони на конкретних прикладах продемонстрували, як вплинуло запровадження тактичної медицини на значне зменшення втрат бійців на полі бою. Так, дослідження причин загибелі американських вояків у воєнних конфліктах після Другої світової війни засвідчили, що майже 90 відсотків померли через те, що їм несвоєчасно надали першу медичну допомогу на передовій. Зокрема, через кровотечі з кінцівок живими до госпіталів не довезли 60 відсотків поранених. До значних втрат серед особового складу призводять поранення голови, грудної клітки, органів дихання і навіть переохолодження постраждалого бійця на полі бою. Ситуація докорінно змінилася, коли до складу аптечок включили джгути, гемостатичні пов'язки для зупинення кровотечі, що загрожує життю пораненого, інші медичні засоби. Та забезпечення сучасними медичними засобами — це лише половина справи.

Підбиваючи підсумки семінару із запровадження тактичної медицини шляхом розвитку єдиної навчальної програми МССС, один з американських фахівців сказав: «Україна поки відстає від нас у цьому на кілька років. Але активне використання нашого досвіду вже найближчим часом забезпечить значний успіх у збереженні життя українських військовослужбовців на полі бою».

Учасники міжнародної конференції ухвалили рекомендації та план дій щодо впровадження в Україні тактичної медицини. Ними передбачено організацію та проведення занять медичної підготовки за стандартами НАТО з усіма військовослужбовцями, військовими медиками, командирами та начальниками. Цією системою навчань важливо охопити також всіх військовозобов'язаних, які поповнять лави війська в ході чергової хвилі часткової мобілізації. Рекомендовано забезпечити їх індивідуальними аптечками. Учасники конференції висловилися за створення єдиного центру, який координуватиме всю роботу з розвитку, стандартизації та впровадження тактичної медицини в Україні. А наступну міжнародну конференцію вже за отриманими результатами такої роботи передбачено провести на державному рівні.

Володимир ЧІКАЛІН, «Народна армія»

●СЬОГОДНІ — ДЕНЬ ПАМ'ЯТІ ГЕРОЇВ КРУТ

«НЕМА ЛЮБОВІ ПОНАД ТУ, ЩО ОКРОПИЛА КРОВ'Ю КРУТИ...»

На сьогодні в Україні збереглася єдина могила учасників бою під Крутами, імена яких достеменно відомі. Знаходиться вона на території Лук'янівського державного історико-меморіального заповідника в Києві.

Українцям давно слід мати свою державу...

Володя Шульгин змалку захоплювався творчістю Тараса Шевченка, Лесі Українки, інших українських письменників. Саме вони, як згадували потім рідні, формували світогляд юнака. А ще він неабияк цікавився історією українського козацтва, визвольних змагань нашого народу. Батько, дослідник Коліївщини, багато розповідав сину про боротьбу українців за волю. А бабуся Єфросинія Устимович, у якої хлопчина гостював улітку, навчала його вечорами українських пісень.

Навчаючись у київській гімназії, Володя виявляв себе свідомим українцем, беручи участь у різних просвітницьких заходах, спрямованих на відродження української культури, мови. Наприклад, був учасником живого ланцюга молоді під час поховання композитора Миколи Лисенка в 1912 році.

Юнак неабияк цікавився історією України, намагався досліджувати її маловідомі сторінки, був залучений до археологічних розкопок палеолітної стоянки неподалік села Мізин.

Закінчивши гімназію зі срібною медаллю, вступив на природний відділ фізико-математичного факультету Київського університету. Під час навчання зумів об'єднати навколо себе студентів-українців. Їх виявилося не так уже й багато, але кожен із них твердо відстоював національні позиції.

Володимир Наумович теж походив з родини, де панував український дух, а батьки мали велику бібліотеку з творами українських письменників і поетів. Звісно, що атмосфера, в якій зростав хлопчина, не могла не вплинути на його світогляд. До того ж брат юнака був першим міністром закордонних справ в уряді Української Народної Республіки. За спогадами сучасників, навчаючись в університеті святого Володимира, обидва Володимири гаряче підтримували політику Центральної Ради, вважаючи, що «давно назріла пора українцям мати власну державу».

Просування орди перепинили студенти

22 січня 1918 року Центральна Рада IV Універсалом проголосила самостійність Української Народної Республіки. Ті дні видалися надзвичайно складними для молодої держави. Адже частина країни була окупована російсько-більшовицькими військами, які, зібравши в Харкові так званий всеукраїнський з'їзд, проголосили на Лівобережній Україні радянську владу. Та цього їм було замало, і вони вирішили йти на Київ.

— Товариші, я знаю, що багато хто з вас втомився… Але наше завдання — взяти Київ, і тоді ви зможете повернутися додому. Вам довелося багато страждати, але вони кров'ю відповідатимуть за ваші страждання. Ми їм покажемо, дайте тільки добратися до Києва. Якщо буде потрібно, не постою ні перед чим: каменя на камені не залишу в Києві. Мешканців не жаліти: вони нас не жаліли, терпіли хазяйнування гайдамаків. Ми їх всіх перестріляємо та переріжемо. Ми їм покажемо, нема чого боятися кровопускання. Хто не з нами — той проти нас. Ви, доблесні товариші, ви мені допоможете взяти Київ, а там ви будете нагороджені, — з такими словами звернувся до своїх зарізяк Михайло Муравйов, призначений командувачем більшовицької орди. До речі, історики зазначають, що це була патологічно жорстока людина: він не панькався навіть зі своїми підлеглими.

На той час більша частина українського війська була деморалізована, оскільки в підрозділах активно працювали російські агітатори, закликаючи скласти зброю і «жити мирним життям, вирощуючи хліб і виховуючи дітей». На жаль, піддавшись їхнім брехливо-лицемірним закликам, багато українських вояків розійшлися по домівках. Ті ж частини, які залишилися вірними Центральній Раді, не могли чинити ворогу належний спротив. І тоді на допомогу прийшли молоді українці, серед яких були і студенти Київського університету Святого Володимира.

— Збирайтесь, хлопці, на війну. Адже ніхто, крім нас, не захистить Україну! — сказав, звертаючись до товаришів-однодумців, Володимир Наумович. — Якщо не зробимо цього, історія нас не вибачить.

Після цього розпочався запис добровольців, які незабаром відправилися в район станції Крути. Наймолодшим з них був учень 7-го класу Григорій Піпський…

Смерть прийняли зі словами «Ще не вмерла Україна»

Про події на залізничній станції Крути сказано й написано чимало. Тож не переповідатиму їх вкотре. Нагадаю лише, що багатотисячному більшовицькому війську протистояли кілька сотень українців, до того ж погано озброєних. Попри мужній спротив, вони зазнали поразки. Після цього більшовики розстріляли кілька десятків захоплених у полон, заборонивши місцевим жителям ховати їх. За свідченнями очевидців, перед розстрілом їх катували.

У березні 1918 року, після того, як з Києва вигнали більшовиків, тіла майже 30 юнаків, полеглих під Крутами, були перепоховані на Аскольдовій могилі. Михайло Грушевський, виступаючи перед людьми, заявив, що «минуть десятиліття, а імена героїв пам'ятатимуть у вільній і незалежній Україні».

Проте комуністична влада продовжувала мститися їм і після смерті: у 30-ті роки кладовище було зруйноване. Але родичі Володимира Наумовича зуміли перенести його прах і прах Володимира Шульгина, вони були поховані в одній могилі на Лук'янівському цвинтарі. Оскільки родина Шульгиних була добре знана в Києві, його прізвище не наносили на надгробок, побоюючись репресій з боку влади.

Лише після того, як Україна стала незалежною державою, родичка Шульгина розкрила таємницю поховання відомому краєзнавцеві Людмилі Проценко. 29 січня 1996 року, в день 78-х роковин загибелі юнаків, вона показала могилу громадськості. Згодом на ній було встановлено пам'ятник, проект якого розробила студентка Національної академії образотворчого мистецтва та архітектури Наталя Черній. На надгробку написали: «Нема любові понад ту, що окропила кров'ю Крути...»

І Володимиру Шульгину, і Володимиру Наумовичу, коли вони загинули в бою під Крутами, було лише по 24 роки. Попри молодість, вони добровільно пішли боронити рідну землю від більшовицької орди.

На календарі 2015 рік: від тих героїчних і водночас трагічних подій нас відділяють 97 років. Але й сьогодні на Сході країни точиться війна за Україну, за її волю. Її відстоюють десятки тисяч ровесників героїв Крут, серед яких теж чимало добровольців.

Сергій ЗЯТЬЄВ, «Народна армія»

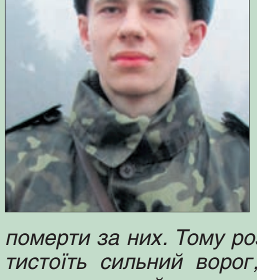
●БЛІЦ-ОПИТУВАННЯ

«ПІД КРУТАМИ БУЛА КРАЩА УКРАЇНСЬКА МОЛОДЬ...»

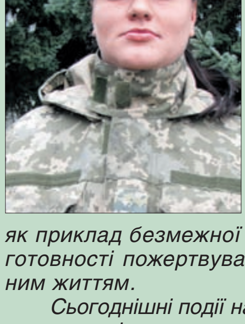
Кожен прожитий день віддаляє нас від січневих подій 1918 року, коли на Київ сунули більшовицькі війська. З різних причин Українська Народна Республіка не змогла виставити проти них достатню кількість своїх військ. І тоді на їхньому шляху до столиці України стали кілька сотень молодих українців.

Відрадно, що про ті події знають не лише історики, а й пересічні громадяни, зокрема і сьогоднішні захисники нашої країни. В цьому я переконався, поспілкувавшись із військовослужбовцями Збройних Сил України — солдатами й офіцерами.

Андрій СОЛОДЕНКО, курсант військового інституту:

— Про студентів, які виступили проти війська Муравйова, я вперше почув у дитинстві. Підрісши, перечитав багато літератури про ті події. Я зрозумів: ті молоді люди були справжніми українцями, які палко любили свою країну, свій народ і готові були померти за них. Тому розуміючи, що їм протистоїть сильний ворог, свідомо вирішили перегородити йому дорогу на Київ.

Ірина ГАЛЕВСЬКА, старший лейтенант:

— Я обіймаю посаду заступника командира роти по роботі з особовим складом. Січневі події 1918 року, коли українська молодь вступила в бій з більшовиками, у виховній роботі використовую як приклад безмежної любові до Вітчизни, готовності пожертвувати заради неї власним життям.

Сьогоднішні події на Сході України показали: тисячі молодих українців, як і їхні ровесники у далекому 1918 році, теж готові віддати свої життя заради України, її майбутнього.

Дмитро СТАСЮК, солдат:

— Особисто я був вражений, коли дізнався про подвиг молоді під Крутами. Там було багато наших однолітків. Інколи я запитую себе: а чи зміг би ти, Дмитре, за потреби стати грудьми на захист України, як це зробили вони? Зізнаюсь чесно: донедавна не міг однозначно відповісти на це запитання. А от сьогодні, коли за нашу незалежність, право почуватися на своїй землі гинуть мої ровесники, кажу: готовий. І не лише я, а й більшість моїх товаришів по службі.

Андрій БОРКУНОВ, старший солдат:

— Вважаю, що кожна молода і фізично здорова людина, яка проживає в Україні, повинна бути готовою до її захисту. Це питання не має навіть обговорюватись. Що ж стосується хлопців, які полягли під Крутами, то вони вчинили так, як належало справжнім українцям.

Як на мене, саме на таких прикладах, як бій під Крутами, і потрібно виховувати сьогоднішню молодь.

Назар ЛЕВИЦЬКИЙ, солдат:

— Для мене хлопці, серед яких були й такі, що ніколи в житті не тримали в руках зброю, але пішли за покликом своїх сердець на бій із ворогом, є взірцем служіння Україні. Сподіваюся, що незабаром про них знімуть художній фільм, напишуть хороший роман чи повість. Вони заслуговують на це.

Записав Сергій ЗЯТЬЄВ, «Народна армія».
Фото автора

Народна армія

29 січня 2015 року

●ЗАБУТТЮ НЕ ПІДЛЯГАЄ

УКРАЇНСЬКИЙ ВИМІР ГОЛОКОСТУ

27 січня 1945 року війська 1-го Українського фронту (на той час кожен третій його боєць був українцем, а в стрілецьких частинах і з'єднаннях їх було 50–60 відсотків) визволили в'язнів найбільшого нацистського концентраційного табору «Аушвіц-Біркенау» в Освенцимі. На цій фабриці смерті знайшли мученицьку смерть, за різними даними, від 1,5 до 2 мільйонів осіб.

Фото Андрія ШМАТОВА

З нагоди дня визволення в'язнів цього нацистського табору Генеральна Асамблея ООН резолюцією від 1 листопада 2005 року запровадила Міжнародний день пам'яті жертв Голокосту. На державному рівні в Україні вперше вшанували їхню пам'ять 2012 року. Поточного року до цієї трагічної дати світової історії у Меморіальному комплексі «Національний музей історії Великої Вітчизняної війни 1941–1945 років» відкрили виставку під назвою «Концтабір Аушвіц — український вимір. Дослідження, документи, свідчення».

Через близько 300 музейних експонатів передано весь трагізм долі в'язнів фабрики смерті. Серед них речі, записники, предмети побуту людей, які пройшли кола нацистського пекла. Відвідувачі виставки надовго затримуються біля експозиції — серії малюнків, які виконав член комісії з розслідування нацистських злочинів у цьому таборі художник політуправління фронту Зиновій Толкачов. Поряд з експозицією колишній малолітній в'язень Настасія Пулей показує на лівій руці шестизначне число — фашистське тавро. «Коли я побачила на виставці історичні документи, ніби знову зайшла у ворота, за якими починається смертельне життя», — промовила Настасія Василівна.

Презентуючи виставку, генеральний директор Меморіального комплексу Іван Ковальчук розповів про дослідження, пов'язані з пошуком історичних матеріалів про долі в'язнів концентраційного табору. Інші промовці також наголошували на актуальності висновку Генеральної Асамблеї ООН про те, що Голокост буде завжди служити всім народам застереженням проти проявів ненависті, фанатизму, упередженості, злочинів проти людства. На цьому, зокрема наголосив у промові віце-прем'єр міністр — міністр культури В'ячеслав Кириленко. Він відзначив, що сьогодні на окупованій російсько-бандитськими збройними формуваннями території України спостерігаються злочини проти мирного населення, порушення прав та свобод людей.

Володимир ЧІКАЛІН,
«Народна армія»

●НАРОД І АРМІЯ ЄДИНІ

ПЕРЕДОВА ОТРИМУЄ ВІДНОВЛЕНУ ТЕХНІКУ

Фото Управління преси та інформації МО України

Вітчизняні підприємства продовжують надавати допомогу Збройним Силам України у відновленні військової техніки.

Так, колектив Миколаївського тепловозоремонтного заводу разом із волонтерами займається модернізацією та ремонтом бронетехніки, доставленої з зони АТО. Ремонтники відновлюють двигуни та встановлюють нові захисні екрани, повідомляє Управління преси та інформації МО України.

Слід додати, що з квітня минулого року миколаївське підприємство за рахунок власних коштів та на безоплатній основі відремонтувало 37 одиниць різної військової техніки.

●ГРОМАДЯНСЬКА ПОЗИЦІЯ

БЛАГОДІЙНИЙ ЯРМАРОК НА ПІДТРИМКУ ВОЇНІВ АТО

Фото автора

В Одесі волонтери й громадські активісти організовували благодійний ярмарок зі збору коштів для військовослужбовців, які виконують завдання в зоні проведення АТО. За словами організаторів заходу, головною його метою стало виховання співчуття та об'єднання зусиль мешканців чорноморського міста для допомоги захисникам Вітчизни, які ціною свого життя намагаються зберегти мир та спокій в Україні.

У патріотичному ярмарку взяли участь школярі та студенти, яких підтримали батьки й педагоги. Юні волонтери продавали зроблені власноруч витвори художнього мистецтва й кулінарні вироби за символічною ціною. Тим часом юнаки та дівчата з музичного колективу «Друже Музико» дарували відвідувачам заходу гарний настрій.

Долучилася до цієї благодійної акції й група небайдужих одеситок. Вони вдосконалили рецепт сухих борщів й почали надсилати їх воїнам АТО на передову. Йдеться про висушені овочі, які в певних пропорціях складені в поліетиленові пакети. До цього додаються також спеції, часник, лавровий лист, томатна паста й сіль. Воякам, яким волонтери доставляють цю кулінарну новинку, достатньо просто додати її разом з картоплею в киплячу воду, а потім варити 20 хвилин.

Сергій ДАНИЛЕНКО,
Одеса

●ЗАРАДИ УСМІШКИ

У «ПЕРЛИНЦІ» — «РЕНЕСАНС У ПОГОНАХ»

Фото автора

Колектив Центру військово-музичного мистецтва Військово-Морських Сил ЗС України, який очолює заслужений артист України капітан 2 рангу Андрій Лисовень, привітав вихованців дитячого будинку «Перлинка» в Одесі з днем народження їхнього закладу.

Військові артисти концертної групи ансамблю пісні та танцю центру під керівництвом старшого лейтенанта Віталія Мацюка подарували дітям святковий концерт, під час якого виконали українські народні та сучасні естрадні пісні, колядки та інструментальні композиції.

На суд юних глядачів музиканти ВМС уперше представили виступ струнного квартету «Ренесанс у погонах», який виконав твори відомих композиторів-класиків.

— Сьогоднішнім концертом ми завершуємо місячне турне, в ході якого наші артисти неодноразово виступали як перед юними глядачами, так і перед військовослужбовцями у гарнізонах Одеської, Миколаївської, Херсонської областей, а також у місцях розташування військ, які залучаються до проведення антитерористичної операції на Сході нашої країни, — розповів заступник начальника центру майор Василь Ониськів.

Гарячі оплески та овації вихованців «Перлинки» стали найкращою нагородою артистам центру, які навесні минулого року разом з іншими вірними присязі військовими моряками передислокувалися з Криму до Одеси. Вже найближчим часом колектив центру готується представити військовим та цивільним шанувальникам мистецтва нову концертну програму.

Володимир ВІВАТ,
Одеса

●ПРОГНОЗ ПОГОДИ ВІД ВІЙСЬКОВИХ МЕТЕОРОЛОГІВ

По Україні на 29–31 січня: *хмарно. Часом сніг, на півдні мокрий сніг, дощ, місцями ожеледь. Вночі та вранці туман. На дорогах ожеледиця. Вітер 29 січня змінних напрямків, 3–8 м/с, 30–31 січня південної чверті, 5–10 м/с, місцями пориви 15–20 м/с. Температура повітря: 29-30 січня вночі -1...-6°С, на півдні -2...+3°С; вдень -4...+1°С, на півдні +1...+6°С. 31 січня вночі -3...+2 °С; вдень +1...+6°С, на півдні до +10°С.*

По Києву та області на 29–31 січня: *хмарно. Часом сніг, місцями ожеледь. Вночі та вранці місцями туман. На дорогах ожеледиця. Вітер 29 січня змінних напрямків, 3–8 м/с, 30–31 січня південної чверті, 5–10 м/с, місцями пориви 15–20 м/с. Температура повітря в Києві та області: 29-30 січня вночі -1...-6°С; вдень -4...+1°С. 31 січня вночі -3...+2 °С; вдень +1...+6°С.*

ЗАСНОВНИК – МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ
Реєстраційне свідоцтво КВ № 2026 від 25.06.1996 р.
Передплатний індекс – 68618

Газета надрукована у друкарні ТОВ «Мега–Поліграф» (м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14).
Наклад 20093
Ціна вроздріб – договірна
Зам. **№ 39438**

ТВО головного редактора Анатолій МАРКЕВИЧ

Відділ передплати: тел.: 0(44) 489 50 12
Черговий по номеру — Володимир КОРНІЯКА
Провідний літературний співробітник — Наталія ШАРОЙКО

Адреса редакції: вул. Мельникова, 24, м. Київ, МСП, 04655

e-mail: n_army@army.kiev.ua
http://www.narodka.com.ua

Pp - Реклама редакції (подається безкоштовно)
P - Реклама платна